

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 7 ມີນາ 2010 (3/7/2010)

ເມື່ອສະມາຊິກຄຣິສຕະຈັກບໍ່ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນ

ຂໍ້ພຣະຄໍາພີໃນບົດຮຽນ: 1 ໂກຣິນໂທ 1:10-15, 26-29; 3:1-4

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງຮາກເຫງົ້າຂອງສາຍເຫດຂອງຄວາມແຕກແຍກໃນຄຣິສຕະຈັກ ແລະຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈຕໍ່ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທ່ານຈະເປັນຜູ້ປ້ອງກັນຫຼືຈະເປັນຜູ້ຍຸດຕິບັນຫາຄວາມແຕກແຍກ ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ.

ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນ:

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບການແບ່ງແຍກຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ.

ຄວາມສໍາຄັນຂອງບົດຮຽນ:

ບໍ່ມີກຸ່ມຂອງຊຸມຊົນໃດທີ່ຈະມີຄວາມຄິດເຫັນດີເຫັນພ້ອມກັນໃນທຸກໆເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນຢ່າງເປັນເອກສັນ ອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ. ໃນບາງກໍລະນີ, ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຂໍ້ຄິດເຫັນທີ່ເປັນຜົນສະທ້ອນກໍ່ໃຫ້ເກີດຈິດໃຈແຂງກະດ້າງ ແລະການຕິດພັນຢູ່ກັບການເຫັນແກ່ຕົວຫຼາຍເກີນໄປ. ເມື່ອມີບັນຫາຢ່າງນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກ__ເກີດແລ້ວກໍ່ເກີດ ອີກ__ການຮັບໃຊ້ຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນຊຸມຊົນກໍ່ຈະໄດ້ຮັບແຕ່ສິ່ງທີ່ໜ້າອັບອາຍ.

ເມື່ອບໍ່ນານມານີ້ສັງເກດເບິ່ງການຕິດຕໍ່ພົວພັນທີ່ສໍາຄັນຂອງຄຣິສຕະຈັກ: ຄວາມເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄຣິສຕະ ຈັກບັບຕິສ. ຂ້າພຣະເຈົ້າມີຄວາມປະລາດໃຈຖ້າທາກວ່າຄວາມເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນເປັນອຸປະນິສັຍຕົວຈິງຂອງຄຣິສ ຕະຈັກນັ້ນ. ຫຼືມີ “ຄວາມເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນ” ຄວາມນິກຄິດທີ່ເຂົາພະຍາຍາມບາກບັນຕໍ່ສູ້ເອົາ? ອັນໃດທີ່ເປັນ ຄວາມໂດດເດັ່ນຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານໃນກຸ່ມຊຸມຊົນ? ມັນເປັນທີ່ຍອມຮັບເຖິງຄວາມເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນຫຼືວ່າ ມັນເປັນການແບ່ງແຍກ?

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກໍາລັງສຶກສາບົດຮຽນນີ້ຢູ່, ທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຮາກເຫງົ້າທີ່ພາໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກໃນ ຄຣິສຕະຈັກ. ທ່ານຍັງຈະຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສະແດງຂໍ້ຄິດເຫັນທີ່ຈະນໍາມາສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນເຖິງການກະທໍາຂອງ ທ່ານວ່າອັນໃດທີ່ເປັນຄວາມສາມາດຂອງທ່ານໃນການປ້ອງກັນການແຕກແຍກໃນຄຣິສຕະ ຫຼືອັນໃດທີ່ເປັນຊັບຊະນະ ຕໍ່ຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ.

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຜິດທີ່ 1 ໂກຣິນໂທ 1:10-15

ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ ແນ່ນອນທີ່ສຸດບໍ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຂຶ້ນຊື່ “ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນ”! ໄດ້ ປາກົດຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກນີ້ປະມານ ຄ. ສ. 50, ອັດສາວິກໂປໂລຣູ້ຈັກຄຣິສຕະຈັກນີ້ເປັນຢ່າງດີ. ທ່ານມີຄວາມຮ້ອນ ຮິນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຂອງການແຕກແຍກຂອງຄຣິສຕະຈັກນີ້. ຖ້າທ່ານຈິດເປັນລາຍລະອຽດຂອງແຕ່ລະບັນຫາ ຂອງຂໍ້ຂັດແຍ້ງກັນທາງດ້ານແນວຄວາມຄິດໃນຄຣິສຕະຈັກ, ທ່ານອາດຈະເລີ້ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ສີຂອງພິມ, ດິນຕຣີ, ຫຼື ການ ຄັດເລືອກຂອງການແປພຣະຄໍາພີສໍາລັບຫ້ອງຮຽນເຊົ້າວັນອາທິດຫຼື ການນະມັສການ. ບັນຫາທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດທີ່ເມືອງ ໂກຣິນໂທ, ຍັງຄົງແມ່ນການໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຜິດສະຖານທີ່.

ມີພຽງອຸດົມຄະຕິດຽວສັມລັບຄຣິສຕຽນທຸກໆຄົນຄືຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ. ຊາວເມືອງໂກຣິນໂທຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເຫັນວ່າພວກເຂົາຄວນມີຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໃນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງພວກເຂົາຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ທ່ານໂປໂລບໍ່ໄດ້ຄາດຫວັງໃຫ້ເຂົາເປັນເໝືອນກັນທັງໝົດ, ແຕ່ທ່ານໂປໂລຮູ້ວ່າໃນຄວາມຈິງຮັກພັກດີຂອງພວກເຂົາທີ່ມີຕໍ່ **ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຢຊູຄຣິດຂອງເຮົາ** ຄວນເປັນທີ່ສຳຄັນອັນດັບໜຶ່ງໃນການປັບຕົວກັບໃຈໃຫ້ເຂົາເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໃນພວກເຂົາ. ຄຳເວົ້າ“ຮວມກັນເຂົ້າ” ທີ່ມາຈາກພຣະທັມມາຣະໂກ 1:19 ທີ່ອ້າງເຖິງການຜຽງມອງ. ທ່ານໂປໂລມີຄວາມປາຖນາຢ່າແຮງກ້າທີ່ຈະພົບເຫັນການມີຄວາມສຳພັນເຊິ່ງກັນແລະກັນໃນໝູ່ຄຣິສຕຽນຊາວເມືອງໂກຣິນໂທ. ເຂົາຄວນມີສ່ວນຮ່ວມນຳກັນໃນການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງຊຶ່ງເປັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປັບປຸງແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກ.

ທ່ານໂປໂລ ໃນທຳນອງດຽວກັນຄວາມກົດດັນທີ່ປຸງທຽບໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງກັນລະຫວ່າງຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນແລະຄວາມຄິດເຫັນບໍ່ຕົງກັນໃນຄຣິສຕະຈັກ ເມື່ອທ່ານໄດ້ອະທິບາຍວ່າຄຣິສຕະຈັກແມ່ນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ໃນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດກໍມີອະວັຍະຢູ່ຫຼາຍພາກສ່ວນແລະມີໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ລະພາກສ່ວນກໍທຳໜ້າທີ່ຮ່ວມກັນເພື່ອຄວາມສົມບູນຂອງຮ່າງກາຍ (ໂກຣິນໂທ 12:12-31). ຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານໂປໂລເຖິງຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ ແລະຄວາມແຕກແຍກມັນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຫັນບ້າຍທີ່ຕິດຢູ່ປະຕູຫ້ອງການຂອງສິດຍາພິບານຄົນກ່ອນທີ່ວ່າ: ພວກເຮົາສາມາດເປັນອ້າຍເປັນນ້ອງກັນໂດຍບໍ່ຈຳເປັນທີ່ເຮົາຕ້ອງເປັນຄູ່ແຜດ.

ມີຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມາຈາກນາງຂະໂລເອເປັນຜູ້ເລົ່າເຣື່ອງການແຕກແຍກກັນທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທໃຫ້ກັບທ່ານໂປໂລ. ສາຍເຫດທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດການຜິດຖຽງກັນກໍເນື່ອງມາຈາກການມີຄຣິສຕຽນບາງກຸ່ມໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີກັບມະນຸດທີ່ເປັນຜູ້ນຳແທນທີ່ຈະມອບຄວາມຈິງຮັກພັກດີໄວ້ໃນອົງພຣະຄຣິດ. ມີສີ່ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຊາວໂກຣິນໂທ. ກຸ່ມທີ່ໜຶ່ງຕິດຕາມໂປໂລ. ກຸ່ມທີ່ສອງແຍກຕົວໄປກັບອາໂປໂລ. ຄົນນີ້ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ (ກິຈການ18:24-19:1); ລາວເປັນຜູ້ທີ່ມີໄວທານແລະຊຳນານໃນເຣື່ອງຂອງພຣະຄຳພິຫຼາຍ. ກຸ່ມທີສາມ ໄດ້ຕິດຕາມເກຟາ(ຊີໂມນ ເປໂຕ). ກຸ່ມທີສີ່ໄດ້ພິຈາລະນາຕົວເອງໂດຍສະເພາະທາງດ້ານຄວາມເຊື່ອ, ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ___ແຕ່ວ່າພວກເຂົາມີຄວາມຈິງຮັກພັກ ດີຕໍ່ພຣະຄຣິດແບບມີການແບ່ງແຍກຫຼາຍກວ່າການຮວມເຂົ້າເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ.

ອີກເທື່ອໜຶ່ງທ່ານໂປໂລ ອ້າງເຫດຜົນຂອງການໃຫ້ຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ຜູ້ນຳທີ່ເປັນມະນຸດທັມມະດາໂດຍຖ້ອຍຄຳທີ່ໝັກແໜ້ນວ່າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ສາມາດໃຫ້ຄວາມລອດພົ້ນໄດ້. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ຕາຍເພື່ອໂຖ່ຄວາມບາບຂອງເຂົາ; ເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສມາໃນນາມຊື່ຂອງໂປໂລ. ທ່ານໂປໂລຍັງໄດ້ອ້າງເຖິງຊື່ແລະຈຳນວນຂອງບຸກຄົນທີ່ເພິ່ນໄດ້ທຳພິທີຮັບບັບຕິສະມາໃຫ້!

ການເວົ້າເຖິງຄວາມແຕກແຍກທີ່ເນື່ອງໂກຣິນໂທຂອງທ່ານໂປໂລ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າທ່ານປະຕິເສດສິດອຳນາດໃນການນຳພາຂອງບັນດາຜູ້ນຳ. ທ່ານໝາຍຄວາມວ່າຄວາມຈິງຮັກພັກດີທີ່ສຸດຕໍ່ພຣະເຢຊູຄຣິດຈະຖືກລະຖິ້ມຢ່າງຊາວໂກຣິນໂທແລ້ວທັນໄປອຸທິຕິນໃຫ້ກັບບັນດາຜູ້ນຳເຊັ່ນອາໂປໂລແລະຊີໂມນເປໂຕ. ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຂອງຄຣິສຕະຈັກແມ່ນສ້າງສະມາຊິກໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນອົງພຣະຜູ້ໄຜດໃຫ້ພື້ນຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ກ່ອນອື່ນຄຣິສຕະຈັກຕ້ອງເຫັນພ້ອມກັບຂໍ້ຄຳສັ່ງອັນໃຫຍ່, ສິດແລະອຳນາດທັງໝົດເປັນຂອງພຣະຄຣິດ,ບັນຫາຕ່າງໆແມ່ນບໍ່ຍາກທີ່ເຮົາຈະແກ້ໄຂ.

2. ຄວາມທະນົງຕົວຂອງມະນຸດ   1 ໂກຣິນໂທ 1: 26- 29

ການແຕກແຍກອັນທີສອງຂອງເມືອງໂກຣິນໂທ ກໍຄືຄວາມທະນົງຕົວຫຼືຄວາມຈອງຫອງຂອງສະມາຊິກຈຳນວນໜຶ່ງ. ຫຼາຍຄຣິສຕະຈັກໃນທຸກມື້ນີ້ກໍຄ້າຍຄືກັນ, ຄຣິສຕະຈັກເມືອງໂກຣິນໂທສະມາຊິກຢູ່ທີ່ນັ້ນມີຫຼາຍໆຄົນທີ່ມີເບື້ອງຫຼັງແຕກ

ຕ່າງກັນ. ບາງພວກກໍໄດ້ວາງຕົວຢູ່ເໜືອຄົນອື່ນ. ບາງຄົນມີເງິນຫຼາຍ, ບາງຄົນມີຖານະສູງກວ່າໝູ່ໃນສັງຄົມ, ຫຼືວ່າປະສົບຄວາມສໍາເລັດຫຼາຍກວ່າຄົນອື່ນໆ. ທ່ານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງບັນຫາຂອງການທະນົງຕົວຂອງມະນຸດໂດຍໄດ້ເນັ້ນວ່າຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໄດ້ມາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໃນວິທີດຽວກັນ.

ທ່ານໂປໂລໄດ້ມີຄວາມເປັນຫວ່າງນໍາຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກຣິນໂທທີ່ໄດ້ຫັນໄປຕີຣາຄາຄົນອື່ນຈາກການເບິ່ງກັນແຕ່ພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ. ໃນຫຼາຍສັດຕະວັດກ່ອນນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກກັບຊາມູເອນບໍ່ໃຫ້ພິພາກສາກັນ. ມະນຸດພິພາກສາກັນໂດຍປາກົດການພາຍນອກ, ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າຕັດສິນໂດຍເບິ່ງທາງພາຍໃນຈິດໃຈ(1 ຊາມູເອນ 16 : 7). ໃນຄຣິສຕະຈັກທຸກມື້ນີ້, ບາງຄົນກໍຍັງຕີຣາຄາກັນດ້ວຍຊັບສິ່ງຂອງ, ລະດັບການສຶກສາ, ຖານະການເງິນ, ຫຼືປາກົດການທາງເນື້ອໜັງ. ມາດຕະຖານຂອງມະນຸດໄດ້ນໍາໄປສູ່ບັນຫາຂອງການທະນົງຕົວຢູ່ສເມີ. ອີງຕາມມາຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ທ່ານໂປໂລໄດ້ເນັ້ນວ່າຫຼາຍຄົນໃນເມືອງໂກຣິນໂທນັ້ນຍັງບໍ່ມີຄວາມສລາດ, ຍັງບໍ່ມີອໍານາດສູງສຸດຫຼືວ່າຍັງບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍ ຕາມມາດຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນທີ່ເໝາະທີ່ສຸດໃນເມືອງໂກຣິນໂທຄວນວາງຢູ່ບົນພື້ນຖານຂອງການຈິດຈໍາເຖິງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພົ້ນໄດ້ໂດຍຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ພິກັບມາດຕະຖານອັນຍິ່ງໃຫ່ງຂອງໂລກນີ້ລົງເມື່ອພຣະອົງຊົງເລືອກສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າໂງ່ແລະມະນຸດຖືວ່າອ່ອນກໍາລັງ. ເພື່ອໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສໍາເລັດ. ຖ້າຫາກວ່າພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມພົ້ນໃຫ້ແຕ່ຜູ້ຮັ່ງມີ, ຜູ້ມີອໍານາດ, ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂຸນມຸນນາຍເທົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາກໍບໍ່ອາດຈະສາມາດສໍານຶກໄດ້ວ່າຄວາມພົ້ນນັ້ນແມ່ນຂອງພຣະຣາຊທານທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຄວາມສໍາເລັດຂອງມະນຸດ.

ຄຣິສຕະຈັກໃນສມັຍທຸກມື້ນີ້ໄອ້ອວດກ່ຽວກັບຫຼາຍໆຢ່າງ. ບາງຄຣິສຕະຈັກອາດຈະຮູ້ສຶກວ່າຄຣິສຕະຈັກເຂົາພິເສດກວ່າຄຣິສຕະຈັກອື່ນຖ້າວ່າເຮົາມີອາຄານຫຼັງໃຫ່ງ. ມີງົບປະມານຫຼາຍກວ່າ, ມີກຸ່ມນັກຮ້ອງທີ່ມີຄວາມນິຍົມຫຼາຍກວ່າມີແບບສອນທີ່ມີດີກວ່າ. ຖ້າທາງຄຣິສຕະຈັກສໍານຶກວ່າຄຣິສຕະຈັກເປັນທີ່ຂອງການຊົງພຣະຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ ມັນກໍບໍ່ເປັນການອວດໂຕໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເກ່ງໃນດ້ານວຽກງານສາສນາທູດ, ການປ່າວປະກາດ, ການສຶກສາພຣະຄໍ້ມພິ, ແລະການງານດ້ານອື່ນໆທີ່ຍົກຍ້ອງພຣະເຈົ້າແລ້ວມັນກໍສາມາດເປັນການຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງກໍດີກວ່າທີ່ຈະຍົກຍ້ອງຄວາມສໍາເລັດຂອງມະນຸດ. ທ່ານໂປໂລໄດ້ສລຸບໜັງສືຂອງເພີ່ນໃນພາກນີ້ໂດຍອ້າງເຖິງພຣະຄໍ້ມພິ ເຢຣມີຢາ 9:24 ບ່ອນທີ່ຜູ້ທໍານວາຍໄດ້ໝູນໃຈໃນການໄອ້ອວດກ່ຽວກັບການພົວພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າ.(1ໂກຣິນໂທ 1:31)

3. ຈິດວິນຍານທີ່ບໍ່ເຕີບໃຫ່ງ   1 ໂກຣິນໂທ 3:1- 4

ຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທຍັງເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍຢູ່. ທ່ານໂປໂລຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ທີ່ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທໃຫ້ຈະເຣີນເຕີບໂຕຂຶ້ນຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ທີ່ແທ້, ທ່ານເຂົ້າໃຈການຂາດຄວາມສາມັກຄີຂອງພວກເຂົາແມ່ນມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການຈະເຣີນເຕີບໂຕຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງເຂົາ. ການປະຕິບັດຂອງເຂົາເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍໃນພຣະຄຣິດ. ຈົງຢູ່ພວກເຮົາທຸກຄົນກໍເຄີຍເປັນເດັກນ້ອຍໃນພຣະຄຣິດ. ເປັນຄວາມເໝາະສົມທີ່ສຸດ ຖ້າຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາຫາກເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ. ທ່ານໂປໂລໄດ້ຮູ້ຈັກຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທເປັນເວລານານພໍສົມຄວນທ່ານຫວັງວ່າເຂົາຈະເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ເຕີບໃຫ່ຍ.

ອາຫານບໍ່ຄືເກົ່າເມື່ອເຮົາເຕີບໃຫ່ງ. ເດັກນ້ອຍທີ່ເກີດໃໝ່ນັ້ນອາຫານຂອງເຂົາກໍຄືນໍ້ານົມ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍກ້າວເຂົາສູ່ອາຫານແຂງ. ທ່ານໂປໂລໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນໃຫ້ອາຫານທີ່ເປັນນົມໃຫ້ກັບຊາວເມືອງໂກຣິນໂທໃນເວລາເລີ້ມຕົ້ນ. ເວລາເຂົາເປັນຄຣິສຕຽນໃໝ່ທ່ານໂປໂລໄດ້ສິດສອນເຂົາເຖິງພື້ນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອແລະການປະພຶດປະຕິບັດຂອງຄຣິສຕຽນ. ເປັນເວລາອັນເໝາະສົມແລ້ວ, ທ່ານໂປໂລໄດ້ກະຕຸ້ມເອົາອາຫານແຂງໃຫ້ເຂົາ, ແຕ່ແລ້ວເຂົາກໍບໍ່ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບ!

ທ່ານໂປໂລໄດ້ບອກເຂົາວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຍັງຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທັມມະດາ. ຄຳວ່າເນື້ອກາຍທ່ານໂປໂລບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍບໍ່ໄດ້ທຳງານຢ່າງເຕັມເມັດເຕັມໜ່ວຍ. ແຕ່ຄຳວ່າ“ເນື້ອກາຍ” ທ່ານໂປໂລໄດ້ໝາຍເຖິງການບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຮວມທັງແນວຄວາມຄິດ, ທ່າທິແລະການປະຕິບັດ. ຕົວຢ່າງການງານຂອງມະນຸດທັມມະດາ(ຄາລະເຕັງ 5:19- 21)ຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທເປັນມະນຸດທັມມະດາເພາະວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າເຂົາເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ບໍ່ເຕີບໃຫຍ່.

ຄຣິສຕະຈັກຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໄດ້ຕໍ່ເມື່ອວ່າຄຣິສຕະຈັກນັ້ນມີພຣະຄຣິດເປັນຈຸດໃຈກາງ, ບໍ່ແມ່ນການນຳພາຂອງມະນຸດ.

ໃນເມື່ອຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທໄດ້ພາກັນເນັ້ນໜັກແລະຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ການນຳພາຂອງມະນຸດຄື:ທ່ານໂປໂລແລະອາໂປໂລ, ແລະການກະທຳດັ່ງກ່າວກໍເປັນການກະທຳຂອງມະນຸດທັມມະດາ ບໍ່ແມ່ນການກະທຳຂອງຄຣິສຕຽນທີ່ເຕີບໃຫຍ່.

ຈິດວິນຍານທີ່ເຕີບໃຫຍ່ນັ້ນສາມາດວັດແທກໄດ້ຫຼາຍວິທີທາງດ້ວຍກັນ. ລາວຈະເປັນຜູ້ມັກອ່ານແລະສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ການສຶກສາພຣະຄຳນັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າມີເຫດການອັນໃໝ່ໆໄດ້ເກີດຂຶ້ນ, ຈະຮູ້ເຖິງບຸກຄົນລັກສະນະຂອງແຕ່ລະຄົນ, ແລະເນື້ອໃນໃຈຄວາມຂອງພຣະຄຳພີ. ນອກນັ້ນລາວຍັງເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ອະທິຖານຢ່າງສມໍ່າສເມີ, ຮ່ວມນະມັສການບໍ່ຂາດ, ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ບົດຮຽນແຫ່ງຊີວິດ:

ທຸກມື້ນີ້ລັກສະນະຂອງການບໍ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຫຼາຍແຫ່ງ. ຈິດໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທໄດ້ຊີ້ບອກວ່າມີຫຼາຍສາຍເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກບໍ່ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ. ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ການນຳພາຂອງມະນຸດເໜືອກວ່າການຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ຄຣິສຕະຈັກຈະເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກນັ້ນມີພຣະຄຣິດເປັນຈຸດໃຈກາງ, ບໍ່ແມ່ນການນຳຂອງມະນຸດ.

ທ່ານໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບການເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານຈາກຄຳແນະນຳຂອງທ່ານໂປໂລ?

- ❖ ພິຈາຣະນາເບິ່ງຕົວທ່ານເອງ, ຄວາມຈົງຮັກພັກດີຂອງທ່ານທີ່ມີຕໍ່ສິດຍາພິບານ, ຄຽສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ, ຫຼືເຖົ້າແກ່ໃນຄຣິສຕະຈັກນັ້ນມີລິ້ນກວ່າພຣະຄຣິດບໍ່?
- ❖ ແມ່ນບັນຫາອັນໃດທີ່ທ່ານກຳລັງປະເຊີນຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ? ທ່ານໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນກ່ຽວກັບບັນຫາເລັກໆນ້ອຍໆບໍ່? ທ່ານເປັນຝ່າຍຖືກຕ້ອງຢູ່ສເມີບໍ່? ທ່ານພ້ອມທີ່ຈະຍອມອ່ອນຂໍ້ຕໍ່ກັນເມື່ອມີບັນຫາບໍ່?
- ❖ ຈິ່ງລະວັງໃນການອວດອ້າງ, ມີຄວາມຍິນດີແລະຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຕໍ່ຄວາມສຳເຣັດຜົນນັ້ນກໍດີຢູ່, ແຕ່ວ່າທ່າທິຂອງການອວດອ້າງມັກຈະນຳໄປເຖິງການສູ້ຮົບກັນໃນຄຣິສຕະຈັກ.
- ❖ ການປຽບທຽບຄຣິສຕະຈັກນັ້ນເປັນອັນຕຣາຍ, ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກຈະມີພະລັງເຂັ້ມແຂງໃນຈຸດໃດຈຸດໜຶ່ງ, ຈະເປັນການປ່າວປະກາດຫຼືໄດ້ຮັບມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃດໜ້າທີ່ໜຶ່ງ, ແຕ່ບາງຄຣິສຕະຈັກຊ້ຳພັດອວດອ້າງອາຄານຂອງຕົນ.
- ❖ ພິຈາຣະນາເບິ່ງຕົວທ່ານເອງວ່າຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຂອງທ່ານນັ້ນມີຄວາມເຕີບໃຫຍ່ຫຼືບໍ່? ການອ່ານແລະສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມຕ້ອງການໆປັບປຸງຫຼືບໍ່?

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ LLBC.